



בש"פ 10055/17 - מדינת ישראל נ' רועי כולי

בית המשפט העליון

בש"פ 10055/17

לפני:

המבקשת:

כבוד השופטת ד' ברק-ארז
מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב:

רועי כולי

בקשה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים
לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות
אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י' בטבת התשע"ח (28.12.2017)

בשם המבקשת:

עו"ד דפנה שמול

בשם המשיב:

עו"ד הרצל סמילה

החלטה

1. בפני בקשה להארכת מעצר של המשיב מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) החל מיום 7.1.2018 בתשעים ימים או עד למתן פסק דין בת"פ 15392-04-17 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

כתב האישום וההליכים עד כה

2. ביום 7.4.2017 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירות של סחר בסם מסוכן בצוותא ושל התפרצות וגניבה בצוותא. כתב האישום תוקן ביום 5.6.2017, כך שהוסף בו עוד נאשם ששמו



שבתאי רביבו (להלן: רביבו). על פי כתב האישום המתוקן, המשיב ורביבו מכרו לסוכן משטרתי כ-50 גרם של קוקאין בשתי הזדמנויות שונות. בנוסף, ביקשו השניים מהסוכן המשטרתי מידע על דירות מתאימות לפריצה. הסוכן מסר להם מידע על דירה ששכרה משטרת ישראל, והם נסעו אליה יחד עם אדם נוסף. המשיב המתין ברכב בעוד שותפיו התפרצו לדירה ונטלו ממנה רכוש. במועד מאוחר יותר, התפרצו המשיב ורביבו לדירה אחרת, אך לא לקחו ממנה דבר.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה גם בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים. ביום 14.6.2017 נערך דיון שלאחריו קבע בית המשפט המחוזי שישנן ראיות לכאורה ועילות מעצר בעניינו של המשיב. בית המשפט המחוזי הורה על עריכת תסקיר מבחן לבחינת היתכנותו של מעצר בפיקוח אלקטרוני וכן על הגשת חוות דעת מטעם היחידה לפיקוח אלקטרוני.

4. ביום 2.7.2017 הוגש תסקיר המבחן בעניינו של המשיב. התסקיר פירט את הסתבכויות החוזרות של המשיב עם החוק, את קשריו השוליים ואת תפיסתו הקורבנית. כמו כן, צוין כי המפקחות המוצעות אמנם מעוניינות לסייע למשיב אך אינן מעורבות בחייו ויתקשו להציב לו גבולות. בשים לב לכל אלה, שירות המבחן סבר כי לא יהיה במעצר בפיקוח אלקטרוני כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב וכי המפקחות שהוצעו אינן מתאימות לתפקיד. בנוסף לכך, בדו"ח שהוגש בעניין נקבע כי הכתובת שנבחנה אינה מתאימה למעצר בפיקוח אלקטרוני.

5. על רקע זה החליט בית המשפט המחוזי לעצור את המשיב עד תום ההליכים נגדו ולא להסתפק במעצר בפיקוח אלקטרוני. בית המשפט המחוזי נתן דעתו לכך שהמשיב סובל ממצב בריאותי לא תקין, אך סבר שאין בכך כדי לשנות ממסקנתו.

6. הדיונים בתיק העיקרי נדחו כמה פעמים לצורכי הסדרת ייצוגו של המשיב ולמידה של חומרי החקירה. כמו כן, נשלחו הצדדים לגישור אשר לא צלח. ביום 2.11.2017, במהלך דיון ההוכחות השני שהתקיים בתיק, החלה חקירתו הנגדית של הסוכן המשטרתי. לאחר שנשאל הסוכן על ידי בא-כוח המשיב האם שימש בעברו כמודיע משטרתי טענה המדינה כי התשובה לשאלה זו חוסה תחת תעודת חיסיון. בהמשך לכך, נערכו דיונים בשאלת החיסיון, וביום 13.12.2017 החליט בית המשפט המחוזי שמידע ביחס לשאלה האם הסוכן המשטרתי שימש בעברו כמקור מודיעיני אכן חוסה תחת תעודת החיסיון. יחד עם זאת, קבע בית המשפט המחוזי כי חומרים מסוימים שנחשף אליהם במסגרת הדיונים צריכים להיכלל בחומר החקירה ולעמוד לעיון ההגנה. המדינה התנגדה לכך, ובשלב זה הוציאה תעודת חיסיון משלימה ביחס לחומר האמור. עתירה שהגיש המשיב לגילוי הראיות החסויות נדחתה ביום 21.12.2017.



הבקשה להארכת מעצר

7. המדינה טוענת כי המעשים המיוחסים למשיב מעידים על מסוכנות המצדיקה את המשך מעצרו – הן לנוכח חזקת המסוכנות הסטטוטורית הקמה בעבירות של סחר בסמים לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים, והן בשל המסוכנות הנלמדת מעברו הפלילי של המשיב, הכולל הרשעה בעבירת סמים שבגינה הושתו עליו, בין היתר, עונש מאסר בפועל ועונש מאסר מותנה. המדינה הוסיפה ששירות המבחן העריך כי קיים סיכון להישנותה של ההתנהגות הבעייתית מצדו של המשיב. באשר להליכים בתיק דנן, המדינה טוענת הם התעכבו בעיקר בשל הסדרת ייצוגו של המשיב והמחלוקת בעניין היקף תחולתה של תעודת החיסיון, ומוסיפה כי כעת קבועים שישה מועדי הוכחות למשך תקופת ההארכה המבוקשת.

8. הדיון בבקשה התקיים בפני ביום 28.12.2017. המשיב טען בדיון כי אין מקום להארכת מעצרו מאחורי סורג ובריא, בהתחשב בכך שהתמשכותו של ההליך אינה רובצת רק לפתחו אלא גם לאילוצים שנגעו לנאשם הנוסף, למחלוקות הממשיות בנושא החיסיון ועוד. כמו כן, נטען כי יש מקום להתחשב בבריאותו הלקויה, ובהקשר זה הפנה לעתירת אסיר שלו שהתקבלה בכל הנוגע לקבלת תרופות באופן סדיר ולבדיקת אבחון (עת"א (מחוזי מרכז-לוד) 60995-07-17 כולי נ' שרות בתי הסוהר (27.10.2017)).

דיון והכרעה

9. יש להודות כי הטענות הנוגעות לטיפול הרפואי במשיב הטרידו אותי. עם זאת, אני מקבלת את טענת באת-כוח המדינה כי אין זו המסגרת המתאימה לדון בהן. יש כמובן להניח כי ההחלטה שאוזכרה לעיל תקוים כלשונה.

10. כידוע, בבואו לדון בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים על בית המשפט לאזן בין חזקת החפות של הנאשם וזכותו לחירות לבין שמירה על ביטחון הציבור ותקינות ההליך הפלילי. במסגרת כך יש להביא בחשבון, בין היתר, את פרק הזמן אשר חלף מאז נעצר הנאשם, את המסוכנות הנשקפת ממנו, את קצב התקדמותו של ההליך, וכן את החשש משיבוש הליכי משפט והמלטות הנאשם מאימת הדין. ככל שתקופת המעצר מתארכת, נעה נקודת האיזון לעבר זכותו של הנאשם לחירות (ראו למשל: בש"פ 9507/17 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 8 (20.12.2017)).

11. שיקולים אלה מובילים בנסיבות העניין למסקנה כי יש להיעתר לבקשת המדינה. המשיב נאשם בעבירות של סחר בסמים אשר מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית לפי חוק המעצרים. לכך מתווספים



עברו הפלילי של המשיב בתחום הסמים ותסקיר המבחן השלילי אשר מחזקים את החשש להישנות ביצוען של עבירות. על כן, בהתחשב בכך שמדובר בבקשה ראשונה להארכת המעצר ולנוכח ההתקדמות הצפויה של המשפט בתקופת ההארכה הקרובה, בעת הזו אין לומר שחל שינוי בנקודת האיזון באופן שמצדיק את אי-הארכת המעצר מאחורי סורג ובריח.

12. סוף דבר: אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב מעבר לתשעה חודשים החל מיום 7.1.2018 בתשעים ימים או עד למתן פסק דין בת"פ 15392-04-17 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ד בטבת התשע"ח (1.1.2018).

ש ו פ ט ת
